

**VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Rev-12/05
Banja Luka 24. 3. 2006.**

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija: Stake Gojković kao predsjednika vijeća, Darka Osmića i Petra Bajića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: M. R., D. Č., M. P., S. K., M. Đ., M. P., P. P., L. Pejovića, M. P., S. M., Lj. K., Ž. P., P. M., M. M., D. M., S. M., M. J., D. Š., D. S., O. R., Marice Đ., D. M., M. Z., M. P., G. T., R. P., L. Š., K. J., J. V., N. J, V. Z., T. S. i S. S., svi iz V., zastupani po punomoćniku N. M., advokatu iz R., protiv tužene AD „Varda“ V., radi isplate plata i doprinosa, odlučujući o reviziji tužene, protiv rješenja Okružnog suda u S. S. (sada I. S.) Gž-104/04 od 27. 9. 2004. godine, na sjednici održanoj 24. 3. 2006. godine donio je

R J E Š E N J E

Revizija se odbacuje.

Zahtjev tužitelja za naknadu troškova odgovora na reviziju se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u V. P-116/03 od 10. 11. 2003. godine, obavezana je tužena da tužiteljima na ime duga zbog neisplaćenih plata isplati pojedinačne iznose (u rasponu od 2 896,08 KM do 5 944,10 KM) kao u izreci te presude sa zakonskom zateznom kamatom na navedene iznose počev od 31. 8. 2003. godine do konačne isplate u roku od 30 dana uz obavezu naknade troškova parničnog postupka. Istom presudom tužena je obavezana da tužiteljima isplati doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje po osnovu radnog odnosa za januar, februar, mart, april, juni, juli i august 2002. godine u roku od 30 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom izvršenja.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u S. S. (sada Istočno Sarajevo) Gž-104/04 od 27. 9. 2004. godine, žalba tužene je djelimično uvažena, a prvostepena presuda preinačena u dijelu kojim je tužena obavezana da tužiteljima uplati doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje i u tom dijelu tužbeni zahtjev odbačen. U preostalom dijelu žalba je odbijena kao neosnovana, a prvostepena presuda potvrđena.

Blagovremeno uloženom revizijom, tužena pobija ovakvu odluku drugostepenog suda zbog, kako to navodi u reviziji, pogrešno utvrđenog činjenog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava uz prijedlog da se osporena odluka ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužitelji pobijaju navode revizije osporavajući dozvoljenost revizije i predlažu da se revizija odbaci kao nedozvoljena ili da se odbije kao neosnovana.

Revizija nije dozvoljena.

Članom 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku Republike Srpske ("Sl. glasnik Republike Srpske", br. 58/03, 85/03 i 74/05 – u daljem tekstu: ZPP) propisano je da revizija nije

dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 10 000,00 konvertibilnih maraka.

U konkretnoj situaciji predmet spora u ovoj parnici su zahtjevi tužitelja iste vrste – isplata neisplaćenih plata, koji se zasnivaju na bitno istovrsnom činjeničnom i pravnom osnovu, a za svaki zahtjev i svakog tuženog postoji stvarna i mjesna nadležnost istog suda, pa se shodno članu 362. stav 1. tačka 2. ZPP-a tužitelji smatraju formalnim suparničarima. Svaki od tužitelja mogao je protiv tužene ustati i posebnom tužbom, pa se shodno tome vrijednost spora računa prema vrijednosti svakog pojedinačnog zahtjeva. Kako u predmetnoj parnici nijedan zahtjev, a ni dosuđeni iznos ne prelazi 10 000,00 konvertibilnih maraka, to nije ispunjen uslov dozvoljenosti revizije iz člana 237. stav 2. ZPP-a. Kako odlučivanje o reviziji nije od značaja za primjenu prava u drugim slučajevima (stav 3. člana 237. ZPP-a), valjalo je primjenom odredbi člana 247. istog zakona odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

Prema ocjeni suda podnošenje odgovora na reviziju tužitelja nije bilo neophodno jer se u tom odgovoru navode činjenice koje su očigledne. Zbog toga je odlučeno da se zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav odgovora na reviziju odbije, a na osnovu člana 387. u vezi sa članom 397. ZPP-a.

Predsjednik vijeća
Staka Gojković

Za tačnost opravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić